Vrijdag, 8 Januari 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 3796

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

RUSSEN NAAR ROSTOV.

Duitse weerstand wordt overal gebroken.

Concentratie Japanse vlootstrijdkrachten bevestigd.

Het Ruhrgebied wordt wederom gebombardeerd

RUSSEN NADEREN ROSTOV.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

De Russische heirscharen rukken onophoudelijk voort langs de beneden-Don en bevinden zich tot op een afstand van ongeveer 120 kilometer van Rostov. Deze opmars vormt een grote bedreiging voor de terugtrekkende Duitsers in de Caucasus met hetzelfde lot, dat den 25 nazie-divisies, die voor Stalingrad omsingeld zijn, beschoren was. Het Rode leger deelde mede, dat men een 30 kilometer brede strook snijdt aan beide zijden van de beneden-Don in Westelijke richting naar Rostov aan de Zee van Azov. De Russen hebben Tsimlyansk reeds 80 kilometer achter de rug met de verovering van de dorpen Kamisjevskaya, Yasirev, Kholdny en Kargalsko Beliansky. De voorste Russische colonne bevindt zich bij Elsjaya Orlovka aan de rivier de Sal. De Russische 'juggernaut' verplettert alles onder zijn wielen met een snelheid van 40 kilometer per dag. In een 7 weken oud offensief hebben de Russen het grootste gedeelte van de Duitse winsten ongedaan gemaakt, welke de nazies hebben behaald gedurende de zomer en in het eerste gedeelte van de herfst.

Ondanks het risico om te worden omsingeld bieden de Duitsers op grimmige wijze weerstand in de Westelijke Caucasus. In het bijzonder aan hun Oostelijke flank weigerden de Duitsers zich te voegen bij de wedren naar Rostov. De kozakken vormden de speerpunt van de opmars in de Midden-Caucasus, waar de Sovjets zich halverwege Mineralbye Vody bevinden, hetwelk een knooppunt van verschillende spoorwegen is. Aldus hebben de Russen een opmars van 88 kilometer gemaakt door de voetheuvels en ravijnen van de Caucasus sedert hun herovering van Naltsjik. In dit gebied zijn de Russen op ongeveer 480 kilometer ten Zuid-Oosten van Rostov. De Sovjet-troepen hebben de Duitsers ten Zuiden van Stalingrad reeds enigermate geflankeerd met hun opmars langs de Don (Don, (AP) 7.1).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

De Russische luisterdienst in Londen ving het Russische middagcommuniqué op, dat als volgt luidt:

„In de nacht van 7 Januari zetten onze troepen in het gebied van de beneden-Don, aan het Centrale front en in de Noordelijke Caucasus hun offensief voort in dezelfde richtingen als tevoren.

In het fabrieksgebied van Stalingrad braken onze troepen, die in schokformaties opereerden, door in de vijandelijke defensies. 11 Vijandelijke blokhuizen en 7 uitgravingen werden veroverd en 120 Hitlerieten opgeruimd. Ten Noord-Westen van Stalingrad braken Russische verkenners door in vijandelijke loopgraven en doodden zij 60 Hitlerieten. Tevens werden gevangenen gemaakt.

In het gebied van de beneden-Don zetten onze troepen het offensief voort. De vijand poogde de Sovjet-opmars te stuiten met artillerievuur, tegenaanvallen en gemechaniseerde infanterie. Onze troepen, die de weerstand van den vijand braken en zijn mankracht en materiaal wegvaagden, zetten de opmars voort.

In een sector boden de Hitlerieten zeer fel [illegible]nd. Sovjet-vliegers brachten hevige slagen uit de lucht toe en brachten het artillerie- en mortiervuur van den vijand tot zwijgen. Vervolgens gingen onze tanks en infanterie in troepenwagens de aanval in en versloegen zij twee vijandelijke bataljons infanterie, terwijl zij een bewoonde plaats veroverden. In een andere sector ontwrichtten onze troepen 9 Duitse tanks en verdreven zij den vijand uit een bewoonde plaats. Zij namen 4 kanonnen, 7 mortieren, een draadloos zendstation en een aantal gevangenen.

Aan het Centrale front versterkten onze troepen de verdedigingswerken, die door hen genomen waren en sloegen zij vijandelijke tegenaanvallen in verschillende sectoren af. In het gebied ten Zuid-Westen van Velikie Lukie poogden de vijandelijke tankstrijdkrachten en infanterie een tegenaanval te doen op onze stellingen. De manschappen van een Rode formatie vernielden 14 Duitse tanks en doodden ongeveer 1800 vijandelijke officieren en manschappen. De Hitlerieten werden gedwongen zich terug te trekken naar hun oorspronkelijke stellingen.

In de Noordelijke Caucasus zetten onze troepen de opmars voort en bezetten zij een aantal bewoonde plaatsen. De manschappen van een formatie veroverden 11 kanonnen, 26 mortieren en 23 machinegeweren. Gedurende de nacht slaagde een onzer eenheden erin vlak bij de vijandelijke loopgraven te komen zonder te worden opgemerkt, terwijl een ander detachement in de vijandelijke linies doorsijpelde. Vervolgens vielen de mannen van het Rode leger de Duitsers tegelijkertijd van voren en achter aan en vernietigden zij hun gevechtsformaties. Meer dan 100 vijandelijke officieren en manschappen werden dood op het slagveld gelaten. Oorlogsmateriaal en gevangenen werden gemaakt" (Londen, (AP) 8.1).

DUITSLAND HEEFT TEKORT AAN MANSCHAPPEN.

De Duitse S.A. — Hitlers bruinhemden — is thans bezig met het organiseren van winter-oefeningen, voor SA-mannen die mogelijk naar het front zullen worden gezonden. Deze oefeningen duren twee maanden. De instelling van een dergelijke cursus toont aan, dat de grootte van Duitslands reserve-macht langzaam minder wordt. De Berlijnse correspondent van „Dagens Nyheter" zeide, dat SS-officieren, die pas van het Russische front zijn teruggekeerd, de oefeningen zullen leiden. Deze oefeningen, die in Februari een aanvang zullen nemen, zullen onder andere omvatten: schieten, het werpen van handgranaten en marcheren. Men zeide, dat het in de bedoeling ligt om over een zo groot mogelijk aantal Duitsers te beschikken, die ondervinding hebben met de oorlogvoering in het Oosten, en verwacht wordt, dat elke soldaat de ontberingen in dat krijgstoneel zal kunnen doorstaan.

„Schwarze Korps", het orgaan van de SS, maakte aan de Duitsers bekend, dat het jaar 1943 „steeds grotere bijdragen" zal vergen van zowel de soldaten als van de mensen thuis. Dit weekblad verklaarde ook, dat de Duitsers „zich bewust zijn van het gevaar, dat thans dreigt". Het blad zeide verder nog, dat „het geloof in een snelle en goedkope overwinning" is opgegeven in 1942. De oorlog eist thans „de wilskracht ons nog meer te onthouden van de gemakken van de vredestijd, opdat men door kan gaan met het voeren van een totale oorlog".

„Geen enkel druppel bloeds", aldus het blad, „wordt aan het Oostelijke front tevergeefs geofferd" (Stockholm, (AP) 7.1).

NOORDAMERIKAANS MARINE - COMMUNIQUÉ.

„Zuidelijk gedeelte van de Stille Oceaan: (alle data zijn Oosterlengte):

Op 6 Januari hebben Vliegende Forten (Boeing B17-bommenwerpers) geëscorteerd door Lightning- (Lockheed P38) en Warhawk (Curties P40) gevechtsvliegtuigen een Japans transportschip nabij Shortland-eiland aangevallen. Een mogelijke treffer werd gemeld op het achterschip. Noordamerikaanse vliegtuigen hebben het vliegveld te Kahili nabij Buin op het eiland Bougainville aangevallen. Neerslag belette de waarneming der resultaten. In de namiddag hebben Noordamerikaanse vliegtuigen het vliegveld te Munda op het eiland Georgië aangevallen. Van deze aanval werden de resultaten niet gemeld" (Washington, (AP) 7.1).

Het nieuws van vandaag.

Bij het stormachtig applaus van het 78e Congres voorspelde President Franklin Delano Roosevelt, dat 1943 een „zeer grote voortgang zou zien langs de wegen, die leiden naar Rome, Berlijn en Tokio" en dat het huidige Congres mogelijk het „historische voorrecht" zal hebben de vrede te helpen maken.

De President, die zijn jaarlijkse boodschap over de „Staat van Unie" uitsprak voor een gemeenschappelijke vergadering van het Huis en de Senaat, in aanwezigheid van het Cabinet, de Generale Staf en het Diplomatieke Corps, gaf een overzicht over de stand van zaken, dat omvatte: 1) De oorlog; 2) de productie; 3) de plannen voor de vrede. Het uiterste interessante verslag vinde men op blz. 2.

De Russen, aan wie de President der Verenigde Staten in de eerste plaats hulde bracht, zetten intussen hun overdonderend offensief voort, waarbij de Duitsers aan drie grote fronten worden teruggedrongen, die alle uitlopen op Rostov. Het communiqué, dat gewoonlijk de strijd van de nacht beschrijft, verklaarde zonder omwegen: „Onze troepen breken de vijandelijke weerstand en vagen zijn mankracht en materiaal weg". Vooruitgeschoven Russische eenheden naderen het punt, waar de rivieren Don en Donets samenvloeien. Hoewel de nazies fel weerstand bieden, vooral in de beneden-Donsector, worden de wanhopige Duitse tegenaanvallen verbrijzeld, waarna de Russische opmars voortgezet wordt. Biezonder opmerkelijk is het succes, dat de Russen in de Noordelijke Caucasus behalen. Daar zijn de legers van de Kalmyck-steppen en de Noordelijke Caucasus nog maar 65 kilometer van elkaar verwijderd. Gisteren waren zij 130 kilometer van elkaar af. Het ziet er werkelijk naar uit alsof de eens onweerstaanbare „Wehrmacht" spoedig gebroken zal zijn (blz. 1).

In Tunis is de Duitse strijdmacht echter nog lang niet gebroken, hetgeen bleek toen de Duitsers een tegenaanval deden ten Westen van Mateur, waarbij zij hun kort tevoren verloren stellingen herwonnen. Maar in Libye verwacht men spoedig de hervatting van Montgomery's opmars naar Tripoli.

In de Stille Zuidzee schijnt nu alle twijfel verdwenen te zijn omtrent de concentratie van een reusachtige Japanse vloot. In de haven van Rabaul bevinden zich thans talrijke schepen, die door de Geallieerde luchtmacht voortdurend bestookt worden.

IN MEMORIAM

Pangeran Raden Adipati Ario Soejono.

HERDENKINGSREDE VAN DR. PIET A. KASTEEL.

De vlag waait halfstok op Curaçao, want de dood heeft zijn eerste offer geëist in de rij der Ministers: Vanochtend zond het Departement van Koloniën telegrafisch het ontstellende nieuws herwaarts, dat de Pangeran Raden Adipati Ario Soejono, lid van de Raad van Nederlands Indië en Minister zonder portefeuille, tengevolge van een hartverlamming op 53-jarige leeftijd te Londen is overleden.

De overleden Minister behoorde tot de laatst in Londen gekomenen en was op 9 Juni 1942 opgenomen in het Cabinet.

Wij hebben hem zien aankomen in de Engelse hoofdstad: een rustige, in zichzelf gekeerde Javaan. Op verzoek van den Indischen Landvoogd vergezelde hij een aantal hooggeplaatste Nederlands Indische ambtenaren, die, toen Java dreigde te vallen, elders de strijd met name voor Indië zouden voortzetten.

Ook voor dezen man was het verlaten van land en gezin een zwaar offer. Hij bracht het met overtuiging, aanvaardde arbeid op het Departement van Koloniën en bewees in zijn persoon de samengroei tussen Nederland en Indonesië. Wat hij voor Indië's toekomst dacht, zette hij kort daarna te Londen uiteen in de voor een Javaan ongewoon openhartige rede, welke hij uitsprak voor de Nederlandse Vereniging „Pro Patria".

Hare Majesteit nam hem op onder Haar raadslieden en verleende hem in verband daarmee een der hoge adellijke titels, welke naast de inheemse vorsten ook de Kroon het recht heeft aan Indonesiërs van rang toe te kennen. Duidelijker bewijs van Indië's snelle emancipatie was niet te geven dan het feit, dat dezelfde Indonesiër, die wijlen Mons. Nolens op de Internationale Arbeidsconferentie te Genève in 1930 veelbetekenend aanduidde als „mon cher compatriote", in 1942 een plaats verwierf in het Cabinet.

Minister Soejono getuigde van Indië's aanhankelijkheid aan ons vorstelijk Huis bij gelegenheid van de jongste verjaardag van Hare Majesteit en in contact met land- of rijksgenoten en vreemdelingen, liet hij geen gelegenheid voorbijgaan om van de verbondenheid tussen Nederland en Indië te getuigen. Nog zijn er, die — al verwerpen zij de afgrijselijke gevolgtrekkingen van een rassenleer, zoals de heidenen deze propageren — Kipling naneuriën:

East is east and West is west
And never the twain shall meet...

Maar, zij vergeten, dat Kipling een dichter was en dat dichters gewoonlijk de waarheid zeggen, als men hen slechts geheél leest. Want Kipling laat volgen:

Till two strong men stand face to face
At God's great judgement seat
For there is neither east nor west
Border nor breed nor birth
When two strong men stand face
to face
Though they come from the ends of
the earth.

Van het andere einde der aarde was Soejono gekomen om te getuigen van zijn verbondenheid met het land aan de Noordzee, dat zich op haar beurt met duizend banden aan Indië verbonden voelt.

Naar den mens gesproken was er nog veel werk weggelegd voor dezen Minister om aan deze verbondenheid verder te weven in de zo pas door Hare Majesteit aangegeven in de wereldpers zo toegejuichte richting.

Heeft hij, die een ernstig en zeer religieus man was, inwendig te veel geleden over het lot, dat Indië had getroffen? Misschien wijst er het hart zeer op, dat hem zo vroeg velde. Dit is zeker: hij behoort tot degenen, die met hun persoon voor de eenheid van ons Koninkrijk hebben betaald.

Zijn verscheiden in den vreemde, als balling, ver van zijn geliefde land en gezin, zal voor velen meer zijn dan een symbool, het is de plechtigste verzekering van Indië's wil over zijn staatkundige toekomst. In zover zal zijn offer niet vergeefs gebracht zijn, al zag deze afstammeling van een oud Javaans geslacht dan tijdens zijn leven de zege niet van het recht.

Aan de Regering en aan hen, die den overledene nastonden, met name ook aan de talrijke, in dit staatsdeel verblijvende Indonesiërs, biedt Curaçao de uiting van oprecht medeleven aan.

Moge de overledene in vrede rusten.

De crisis der beschaving

door
JACQUES MARITAIN.

III

DE INTERNE TEGENSTELLINGEN IN ONZE BEDREIGDE SAMENLEVING.

Mijn derde punt betreft de twee tegengestelde stromingen, welke onze bedreigde beschaving tot het hoogtepunt van de crisis voeren.

Van de ene zijde zien we een toeneming, een verscherping en een toespitsing van anthropocentrisch humanisme in die richting, welke het sinds zijn oorsprong volgde, namelijk de richting van de rationalistische wereldbeschouwing.

Het gevolg hiervan is, dat alle mogelijke consequenties getrokken worden uit beginsel, dat de mens enkel en alleen door zichzelf zijn heil bewerkt.

Het meest duidelijke voorbeeld van deze richting is het Marxisme.

Hoe sterk pessimistisch ook sommige aspecten van het Marxisme zijn, het blijft in hoofdzaak vasthouden aan bovengenoemd beginsel.

Het marxistisch materialisme blijft rationalistisch in zover, dat voor dit materialisme, de eigen beweging van de stof, een dialectische beweging is.

Indien de mens alleen, en alleen door zich zelf zijn heil bewerkt, dan is dit heil zuiver en uitsluitend tijdelijk; en moet het zich voltrekken zonder God, en zelfs tegen God: — ik wil zeggen tegen alles wat in den mens en in de menselijke wereld het beeld draagt van God; van marxistisch standpunt wil dit zeggen het beeld van afhankelijkheid en dienstbaarheid.

Het heil, dat de mens door zichzelf moet bewerken, eist het vergeten van de persoonlijkheid en de organisatie van den collectieven mens in een corps, welks laatste doel is, het beheersen van de stof en de menselijke geschiedenis.

De mens wordt een molecule in het sociale geheel; leeft van het collectief bewustzijn van het geheel en zijn geluk en vrijheid bestaat in het dienen van het geheel.

Dit geheel zelf is een economisch en industrieel geheel. Zijn wezenlijk en voornaamste werk bestaat in de industriële beheersing van de natuur om de goederen daarvan te herverdelen onder de gemeenschap.

Er is daar een dorst naar gelijkgezindheid, doch deze gelijkgezindheid wordt gezocht in de economische activiteit, in de zuivere productiviteit, welke beschouwd wordt als het eigen vaderland van het menselijk handelen.

Maar deze gelijkgezindheid is niet meer dan de wereld van een rede zonder kop, een rede gemaakt voor de waarheid maar opgesloten in de demiurgische taak van fabricatie en beheersing der dingen.

De menselijke persoon wordt hier opgeofferd aan den Titan van de industrie, welke de God is van de industriële gemeenschap.

Van een andere zijde vond een totaal andere historische beweging haar origine in de reeds in een vorig artikel besproken verbitterde reactie tegen alle humanisme en alle redelijkheid, welke dezes naams waardig is.

Aan de wortel van deze beweging vindt men een tot in uitersten gevallen pessimisme, een wanhoop van de menselijke natuur.

De zuiverste vorm hiervan is de rassenleer van het Naziedom.

Deze is gegrondvest niet op een fanatisme van het verstand, hetwelk alle bovenzinnelijke waarden haat, maar op een mysticisme van het instinct en het leven, hetwelk alle redelijk verstand haat.

Het gebruikt zonder twijfel verstand, maar slechts om de techniek der destructie te vervolmaken en de functie van de redenering te bederven.

Zijn demonische religieuziteit is ongeneeslijker dan het atheïsme zelf, want het tracht de natuur van God zelf te denatureren en maakt van God zelfs een afgod.

Het roept God aan, maar slechts als een geniaal protector verbonden aan de glorie van een volk of een staat; of als een demon van het ras.

Een God, die tenslotte er toe komt zich te identificeren met de onoverwinbare kracht, welke werkt in het Bloed; maar die zich richt tegen den God van de Sinai en tegen den God van Calvarië; tegen Hem wiens wet heerst over de natuur en het menselijk geweten; tegen het Woord, dat in den beginne was; tegen den God, waarvan gezegd is, dat Hij Liefde is.

De mens is een molecule van het politiek geheel en leeft van de „volksgeist" maar voor dit collectief geheel bestaat er zelfs geen hoop of schijn van geluk en vrijheid of algehele vrijmaking; slechts alleen de dorst naar macht en de realisatie van zichzelf door het geweld.

Dit zogenaamd politiek geheel is een biologisch en zoölogisch (verscheurend) geheel, waarvan de wezenlijke en eerste taak is, de overheersing over andere mensen.

Dit is zeker de meest perverse opvatting van de politiek en de slechtste vorm van het totalitarisme.

Men zoekt de eenheid in de verheerlijking van het ras en in de gezamenlijke haat tegen een vijand: verder in het natuurlijke bloed, dat gescheiden van de geest, niet meer is dan een biologische hel.

De menselijke persoon wordt opgeofferd aan den demon van het bloed, welke de God is van de „Blutgemeinschaft".

Indien het waar is, dat in de dialectiek van de Cultuur, het communisme de laatste étappe is van het anthropocentrisch rationalisme, dan begrijpen men dat krachtens de universaliteit, welke aan de rede inhaerent is, — zelfs aan de rede welke zinneloos is geworden — het communisme dromen moet van een emancipatie, welke heel het menselijk geslacht omvat; in de

praetentie heeft om voor de universaliteit van het Christendom, zijn eigen aards universalisme in de plaats te stellen.

Maar het racisme, op irrationalistische en biologische basis, verwerpt alle universaliteit en verbrijzelt zelfs de natuurlijke een heid van de menselijke familie, om de hegemonie te geven aan een zogenaamd supérieur ras.

Ofschoon het Nazistische racisme de meest verschrikkelijke verwoester van het gehele mensdom is, en zijn grootste gevaar, is er toch geen menselijke wedergeboorte te verwachten, noch van het communisme, noch van het Nazistische racisme.

Wanneer wij enige hoop hebben op een geestelijke wedergeboorte in het Russische volk, dan is dit niet vanwege het communisme, maar dank zij den diep menselijken en religieuzen waarden, welke nog in het hart van dat volk begraven liggen; en verder om het feit dat een oorlog, waarin het zulk een patriottische moed ontplooit, het waardig maakt zijn lot te verbinden aan het lot der vrije volken.

ROOSEVELT VOOR HET 78ste CONGRES

In zijn eerste boodschap aan het 78e Congres, welke hij persoonlijk uitsprak voor de gezamenlijke vergadering van de Senaat en het Huis van Afgevaardigden, gaf President Roosevelt een overzicht van de stand van zaken, in drie grote afdelingen: 1) een overzicht van de voortgang van de oorlog, 2) een verslag over de machtige Noordamerikaanse wapenproductie en 3) een algemene uiteenzetting van zijn hoop op de vrede, welke na het conflict zal volgen en voor het garanderen van de vrijheid van gebrek en vrees.

Rooevelt sprak als volgt:

Over de oorlog.

„Het 78e Congres komt bijeen in een der grote momenten in de geschiedenis van dit land. Het afgelopen jaar is misschien het meest beslissende geweest voor de moderne beschaving. Het komende jaar zal gevuld zijn met heftige gevechten — maar toch met de belofte van betere dingen. Wij moeten de gebeurtenissen van 1942 waarderen overeenkomstig haar betrekkelijke belangrijkheid. Wij moeten een gevoel van verhouding tonen.

Het eerste in belangrijkheid op het Noordamerikaanse toneel is het bezielende bewijs geweest van de grote qualiteiten onzer strijdende mannen. Zij hebben deze qualiteiten getoond in tegenslagen en in overwinningen. Zolang onze vlag boven dit capitool wappert, zullen Noordamerikanen de soldaten en mariniers eren, die onze eerste slagen van deze oorlog voerden tegen een overweldigende overmacht: de helden — zowel de levenden als de doden — van Wake en Bataan en Guadalcanal, van de Java Zee en Midway en de Noordatlantische convooien. Hun onverwoestbare geest zal altijd voortleven.

Verreweg de grootste en meest belangrijke gebeurtenissen in het gehele strategische beeld van 1942 waren de gebeurtenissen aan de lange fronten in Rusland: ten eerste, de onwrikbare verdediging van Stalingrad; en ten tweede, de offensieven van de Russische legers op verscheidene punten, die begonnen in de tweede helft van November en die nog met grote kracht en doeltreffendheid voortrollen.

Andere grote gebeurtenissen van het jaar waren: De series van Japanse veroveringen in de Philippijnen, Oost Indië, Malakka, Birma; het tot staan brengen van de Japanners midden in de Stille Oceaan, in de Stille Zuidzee en in de Indische Oceaan; de succesrijke verdediging van het Nabije Oosten met de Britse tegenaanval door Egypte en Libye; de Noordamerikaans-Britse bezetting van Noord-Afrika.

Van voortdurend belang in het jaar 1942 waren de onophoudelijke, bitter gevoerde gevechten op de convooi-wegen en het gestadige overgaan van de meerderheid in de lucht van de as naar de Verenigde Landen.

De asmogendheden wisten, dat zij de oorlog in 1942 moesten winnen — of uiteindelijk alles verliezen. Ik behoef u niet te zeggen, dat onze vijanden deze oorlog niet wonnen in 1942.

In het gebied van de Stille Oceaan was onze meest belangrijke overwinning in 1942 het lucht- en zee-gevecht bij het eiland Midway. Dat gevecht was historisch van belang, omdat het voor ons het gebruik verzekerde van de verbindingslinies, die zich duizenden kilometers in alle richtingen uitstrekken.

Bij het speciaal noemen van de slag bij Midway vergeet ik niet de andere succesrijke gevechten in de Stille Oceaan, in de lucht en op het land en op het water: in het biezonder die van de Koraalzee en Nieuw Guinea en op de Salomons-eilanden. Doch deze gevechten zijn hoofdzakelijk defensief. Zij zijn deel van een vertragende strategie, welke deze phase van de oorlog gekenmerkt heeft. Tijdens deze periode brachten wij flinke verliezen aan den vijand toe; grote verliezen van Japanse vliegtuigen, marine-schepen, transport- en vrachtschepen. Zo lang als een jaar geleden stelden wij als onze voornaamste taak van de oorlog in de Stille Oceaan: de vernietiging van dag op dag, week op week van meer Japans materiaal, dan de Japanse industrie ter vervanging kan vervaardigen. Zeer zeker is en wordt die taak ten uitvoer gebracht door onze vechtende schepen en vliegtuigen. Een groot deel van deze taak is volbracht door de dappere mannen van onze Noordamerikaanse duikboten, die aan de andere kant van de Stille Oceaan slaan naar de Japanse schepen; helemaal aan de ingang van de haven van Yokohama.

Wij weten, dat naargelang de dagen voorbijgaan de Japanse sterkte in schepen en vliegtuigen al maar minder en minder wordt en de Noordamerikaanse kracht in schepen en vliegtuigen steeds groter en groter wordt. De einduitslag moet worden vastgesteld op een rekenkundige basis. Dat zal aan het Japanse volk zelf duidelijk worden, wanneer wij hun eigen hoofdeilanden treffen en hen voortdurend uit de lucht bombarderen. In de aanvallen op de Japanners zullen wij samengaan met het volk van China, welks vredesideaal zo nauw aan de onze verwant zijn.

Zelfs nu brengen onze vliegtuigen evenveel steunverleningsmateriaal naar China als ooit over de Birmaweg is vervoerd. Over de bergen van 6.000 meter hoog vliegen zij blind door hagel en sneeuw. Wij zullen alle formidabele hindernissen overkomen en de gevechtswapenen in China brengen om de macht van onzen gemeenschappelijken vijand te verbrijzelen.

Van deze oorlog zal China de veiligheid, welvaart en waardigheid verwezenlijken, die Japan zo meedogenloos poogde te vernietigen. De periode van onze uitputting in de Stille Oceaan gaat voorbij. Nu is ons doel om de Japanners tot vechten te dwingen. Het vorig jaar brachten wij hem tot staan. Dit jaar zullen wij oprukken.

In het Europese krijgstoneel was het gedurende het afgelopen jaar duidelijk, dat onze eerste taak was om de geconcentreerde druk op het Russisch front te verlichten door Duitsland te dwingen een deel van zijn mankracht en materiaal naar een ander krijgstoneel over te brengen.

Na maanden van plannen en voorbereidingen tot in alle biezonderheden scheepte de enorme overzeese expeditie zich in voor Frans Noord-Afrika vanuit de Verenigde Staten en het Verenigde Koninkrijk in honderden schepen. Zij bereikte haar doelen met zeer kleine verliezen en hebben reeds een belangrijke invloed gehad op de gehele oorlogssituatie. Zij openden een aanval, die Churchill zo goed beschreef als „onder de buik van de as" en verwijderden de altijd gevaarlijke bedreiging van een As-aanval door West-Afrika op de Zuidatlantische Oceaan en het vasteland van Zuid-Amerika zelf. Het tijdige en schitterend uitgevoerde offensief van Egypte uit door het 8ste Britse leger was deel van dezelfde grote strategie der Verenigde Landen. Zware regens en een erbarmelijke modder en zeer beperkte verbindingswegen stelden de uiteindelijke gevechten om Tunis uit. De as versterkte haar krachtige stellingen. Maar ik ben vol vertrouwen, dat — hoewel de gevechten taai zullen zijn — zodra de uiteindelijke Geallieerde aanval wordt geopend het laatste sprankje van de askracht zal worden verdreven van de Zuidelijke kusten der Middellandse Zee.

Elk overzicht van het jaar 1942 moet het accent leggen op de omvang en de verscheidenheid der militaire activiteiten waarin dit land is gewikkeld.

Terwijl ik hier voor u spreek, doet ongeveer anderhalf millioen van onze soldaten, matrozen, mariniers en vliegers dienst buiten de grenzen van ons vasteland over de gehele wereld.

De manschappen van onze koopvaardij voeren voorraden naar hen en onze Geallieerden over zeeweg. Weinige Amerikanen beseffen de verbazende groei van onze luchtsterkte, al ben ik er zeker van dat de vijand dat wel doet. Dag in dag uit bombarderen onze strijdkrachten den vijand en ontmoeten zij hem op vele verschillende fronten in de strijd over de gehele wereld. En voor hen, die de qualiteit van onze vliegtuigen en de vaardigheid van onze vliegers in twijfel trekken, wijs ik op het feit, dat in Afrika, en in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan wij hen vier tegen één neerschieten. Wij brengen hulde aan de Verenigde Staten van Amerika aan de strijdende mannen van Rusland en China en Groot Britannië en verscheidene leden van het Britse Gemenebest: millioenen mannnen, die de jaren van deze oorlog door onzen gemeenschappelijken vijand hebben bestreden en hem de wereldheerschappij, welke hij zo zocht, hebben ontzegd.

Wij brengen hulde aan de soldaten en vliegers en zeelieden van andere der Verenigde Naties, wier landen onder de voet zijn gelopen door de horden van de As. Als resultaat van de Geallieerde bezetting van Noord Afrika zijn machtige eenheden van het Franse leger en de Franse marine in de strijd getreden met de strijdkrachten der Verenigde Landen. Wij verwelkomen haar als Geallieerden en vrienden. Zij voegen zich bij die Fransen, die sedert de duistere dagen van Juni 1940 op dappere wijze hebben gevochten om de bevrijding van hun getroffen land.

Wij brengen hulde aan de Strijdende Leiders van onze Geallieerden: aan Winston Churchill, aan Joseph Stalin en aan Generalissimo Tsjang Kai Sjek. Er bestaat een werkelijke eensgezindheid tussen de Leiders der Verenigde Landen.

Deze eenheid is effectief in het maken van plannen en het uitvoeren der grote strategie in deze oorlog en in het opbouwen en onderhouden der bevoorradingslinies.

Ik kan niet profeteren. Ik kan u niet zeggen wanneer of waar de Verenigde Landen vervolgens in Europa zullen toeslaan. Maar wij gaan toeslaan — en hard toeslaan. Ik kan u niet zeggen of wij hen zullen treffen in Noorwegen of door de Lage Landen of in Frankrijk of door Sardinië of door Sicilië of door Polen of op verschillende punten tegelijk. Maar ik kan u zeggen, dat waar en wanneer wij ook toeslaan, wij en de Britten en de Russen hen hevig en onmeedogend uit de lucht zullen treffen. Dag in en dag uit zullen wij ton op ton van springstoffen op hun oorlogsfabrieken en, werktuigen en zeehavens ophopen.

Hitler en Mussolini zullen de enormiteit van hun misrekeningen begrijpen: dat de nazies altijd het voordeel van meerderheid in de lucht zouden hebben, gelijk toen zij Warszawa, Rotterdam, Londen en Coventry bombardeerden. Die meerderheid is weg — voor altijd. Ja, de nazies en fascisten hebben erom gevraagd, en zij zullen het krijgen.

Over de productie.

Onze vordering hierin hing af van onze vordering aan het productiefront. Er is veel critiek geweest op het bestuur en de leiding van onze oorlogsproductie. Veel van deze zelfcritiek had een gezonde uitwerking. Zij spoorde ons aan.

Zij werd weespiegeld in het normale Amerikaanse ongeduld om met het werk op te schieten. Wij zijn vriendelijke mensen maar nooit tevreden met iets, dat geen wonder is. Doch er is enige critiek geweest, welke gebaseerd was op gissingen en zelfs opzettelijke vervalsing der feiten. Zulke critiek schept twijfel en vrees en verzwakt onze algehele inspanning. Ik wil niet doen voorkomen, dat wij volkomen tevreden moeten zijn met onze voortgang in de productie; vandaag of morgen of de volgende maand of wanneer dan ook. Maar ik kan u met oprechte trots vertellen wat is volbracht in 1942.

Een jaar geleden stelden wij de productie-doeleinden vast voor 1942 en 1943. Sommige mensen, waaronder ook sommige deskundigen, dachten dat wij enkele grote cijfers hadden getrokken zodat die slechts de as bang zouden maken. Maar wij hadden vertrouwen in het kunnen van onze mensen in het vestigen van nieuwe records. Dat vertrouwen is gerechtvaardigd.

Natuurlijk beseften wij, dat sommige productie-doelen zouden moeten worden veranderd; sommige een weinig opwaarts en andere wat omlaag, sommige posten zouden geheel uit het program gelaten moeten worden en andere worden toegevoegd. Dit was onvermijdelijk naargelang wij ondervinding in de strijd opdeden en verbeteringen werden gemaakt.

Onze vliegtuigproductie en tankproductie in 1942 bereikten **numeriek** niet het doel, dat wij een jaar geleden stelden. Niettegenstaande hebben wij voldoende redenen gehad om trots te zijn op hetgeen wij in 1942 volbrachten.

Wij maakten ongeveer 48.000 militaire vliegtuigen; meer dan de vliegtuigproductie van Duitsland, Italië en Japan tezamen.

De vorige maand December maakten wij 5.500 militaire vliegtuigen en het productiecijfer neemt nog toe.

Verder, bij het verstrijken van elke maand neemt het gemiddelde van het gewicht van onze typen toe en zijn er meer man-uren nodig om hen te maken. Maar ook hun gevechtswaarde neemt toe. In de tankproductie wijzigden wij ons plan: en om goede en voldoende redenen. Als resultaat van harde ondervindingen in de gevechten schakelen wij een deel van de productiecapaciteit voor tanks over om de productie van nieuwe en dodelijke veldwapenen op te voeren, vooral van de artillerie met eigen drijfkracht.

Hier zijn enkele andere productiecijfers: in 1942 maakten wij 56.000 gevechtsvoertuigen, zoals tanks en artillerie met eigen drijfkracht. **In 1942** produceerden wij 670.000 machinegeweren, zesmaal zo groot als onze productie in 1941 en driemaal zo groot als onze gehele productie gedurende het anderhalf jaar dat wij aan de vorige oorlog deelnamen. Wij produceerden 21.000 anti-tankkanonnen, zesmaal zoveel als onze productie in 1941. Wij produceerden 10¼ milliard ronden ammunitie voor kleine wapenen, vijfmaal zoveel als onze productie in 1941 en driemaal zoveel als onze totale productie in Wereldoorlog I: Wij produceerden 181 millioen ronden ammunitie voor de artillerie, twaalfmaal zoveel als onze productie in 1941 en tienmaal zoveel als onze totale productie in Wereldoorlog I.

Het arsenaal der democratieën komt in goede vorm. Deze feiten en cijfers zullen den vijand geen steun en rust verschaffen. Ik veronderstel, dat Hitler en Tojo het moeilijk zullen vinden om aan de Duitse en Japanse volken uit te leggen waarom die „decadente en niet-competente democratie" zulke phenomenale hoeveelheden wapenen en munitie — èn strijdende mannen — kan opleveren.

Wij hebben zekere misvattingen ten schande gesteld: speciaal die, welke houden dat verscheidene partijen of groepen binnen een vrij land haar politieke en economische verschillen in tijd van nood niet na kunnen laten en samengaan om het gemeenschappelijk doel te bereiken.

Terwijl wij dit productie-wonder in het afgelopen jaar bereikten, zijn onze strijdkrachten gegroeid van iets meer dan 2 millioen tot 7 millioen. In andere woorden: wij hebben aan de arbeidsmacht en de boerderijen ongeveer 5 millioen jonge werkers onttrokken. Niettegenstaande dit, hebben onze boeren hun aandeel bijgedragen in de gemeenschappelijke inspanning door de grootste hoeveelheid voedsel voort te brengen, die zij ooit beschikbaar stelden binnen een enkel jaar in onze gehele geschiedenis. Is er iemand onder ons, die zo onnozel is om te geloven, dat dit alles kon worden gedaan zonder enkele ontwrichtingen van ons normale leven te veroorzaken, sommige ongemakken en zelfs sommige ontberingen? Wie kon hebben gehoopt, dat dit zou worden gedaan zonder enkele bezwarende Regerings-maatregelen, die een verveling zijn voor elkeen; waarbij begrepen hen, die deze toepassen? Wij weten allen, dat er fouten zijn geweest; fouten door het onvermijdelijke proces van proberen en het maken van vergissingen zijn inhaerent aan het wrochten van grote dingen voor de eerste maal.

Wij allen weten, dat er teveel gecompliceerde formulieren en vragenlijsten zijn geweest. Ik weet daarvan. Ik had daar een groot aandeel in.

Maar wij zijn vastberaden om ervoor te zorgen, dat onze voorraden voedsel en andere essentiële burgerlijke goederen worden verdeeld op een rechtvaardige en juiste basis: voor de rijken en armen, werkgevers en werknemers, buitenmensen en stadsbewoners. En wij zijn vastberaden om de levensstandaard op een stabiel peil te houden. Dit alles vereist veel. Formulieren en vragenlijsten vertegenwoordigen eerlijke en oprechte pogingen van eerlijke en oprechte autoriteiten om deze inlichtingen te verkrijgen. Wij leerden door de fouten, die gemaakt zijn. Onze ondervinding zal ons in staat stellen in het komende jaar de nodige instellingen voor de economische contrôle in oorlogstijd te verbeteren en de administratieve procédures te vereenvoudigen. Doch wij zijn niet van plan de dingen zo laks te laten, dat gaten zullen worden opengelaten voor bedriegers, onrechtmatige steuntrekkers of knoeiers van de zwarte markt.

Natuurlijk zijn er ongemakken en stoornissen geweest — en zelfs ontberingen. En er zullen nog vele zijn voordat wij eindelijk winnen. Ja, 1943 zal voor ons een belangrijk jaar zijn aan het thuisfront. Wij zullen op velerlei wijzen in ons dagelijks leven de scherpe kant van de oorlog voelen.

Gelukkig zijn er maar weinig Amerikanen, die het gemak boven de vaderlandsliefde stellen. De overweldigende meerderheid beseft, dat het voedsel, welk wij naar het buitenland zenden, voor militaire doeleinden bestemd is voor onze eigen en de Geallieerde strijdkrachten en voor de noodzakelijke hulpverlening in de gebieden, die wij bezetten.

Wij, Amerikanen, zijn van plan dit grote werk samen te doen. In onze gezamenlijke arbeid moeten wij elk fundament van ons nationale leven bouwen en versterken. Wij moeten vertrouwen in elkaar hebben. Het is dikwijls vermakelijk en het is soms politiek winstgevend om de stad Washington af te beelden als een gekkenhuis en het bestuur als uit het lood geslagen door verwarring en besluiteloosheid en algemene incompetentie.

Echter...... wat in de oorlog het zwaarst weegt, zijn de resultaten. En een vaststaand feit is, dat na slechts enkele jaren van voorbereiding en een enkel jaar van oorlogvoeren wij in staat zijn, zowel geestelijk als physiek, een totale oorlog te voeren.

Het is best mogelijk, dat Washington een gekkenhuis is, maar alleen in die zin, dat het de hoofdstad is van een land, dat verwoed (mad) vecht. En ik geloof, dat Berlijn, Rome en Tokio, die zulk een minachting hadden voor de methoden van de democratie, met alle plezier zoveel mogelijk van dat soort waanzinnigheid zouden willen gebruiken als zij konden krijgen. Wij moeten niet vergeten, dat onze resultaten in de productie naar verhouding niet groter zijn geweest dan die van de Russen en Britten en Chinezen, die de oorlogsindustrieën hebben ontwikkeld onder ongelofelijke moeilijkheden van gevechtstoestanden. Zij moesten voortwerken onder bombardementen. Zij staakten nooit.

Wij, Amerikanen, zijn in goed en dapper gezelschap in deze oorlog en wij spelen onze eigen eerlijke rol in het grote gezamenlijke optreden.

Als zegslieden voor de Noordamerikaanse Regering nemen gij en ik onze hoeden af voor hen, die verantwoordelijk zijn voor onze Amerikaanse productie; voor de eigenaars, directeurs en opzieners, voor de ontwerpers en ingenieurs, voor de werkers — mannen en vrouwen — in de fabrieken en arsenalen en scheepswerven en mijnen en molens en wouden en spoorwegen en verkeerswegen.

Wij nemen onze hoeden af voor de boeren, die zich zagen gesteld voor de onvergelijkelijke taak om niet alleen een groot land te voeden, doch een groot deel van de wereld. Wij nemen onze hoeden af voor al de trouwe, onbekende mannen en vrouwen, die werken in particuliere bedrijven en de Regering en die de rantsoenering en andere beperkingen hebben verduurd met een goed humeur en een goede wil. Wij nemen onze hoeden af voor alle Amerikanen, die op schitterende wijze aan onze gemeenschappelijke zaak hebben bijgedragen.

De vredesdoeleinden.

Ik heb getracht de zin van verhouding te betrachten in dit overzicht van gebeurtenissen van de oorlog en de noden van de oorlog. Wij moeten nooit de dingen vergeten, waarvoor wij vechten. Maar in deze critieke periode van de oorlog moeten wij ons streven richten naar grotere doeleinden en niet blijven steken in argumenten over methoden en biezonderheden. Wij en al de Verenigde Naties wensen een behoorlijke vrede en een duurzame vrede. In de jaren tussen het einde van Wereldoorlog I en het begin van Wereldoorlog II leefde wij niet in een behoorlijke of duurzame vrede. Ik heb reden om te geloven, dat onze jongens aan het front bezorgd zijn over de brede doeleinden behalve het winnen van de oorlog. En in hun denken en opinie komen overeen met die van de meeste Amerikanen hier in het land, die daarover tobben. Zij weten en wij weten, dat het ondenkbaar is — het zou inderdaad schennend zijn — indien dit land en de wereld geen werkelijk duurzaam goed zouden putten uit deze inspanningen en dit lijden, deze bloedvergieting en dood. De mannen in onze strijdkrachten verlangen een duurzame vrede en zij wensen ook een blijvende werkgelegenheid voor zichzelven, hun families en hun buren, als zij afmonsteren aan het einde van de oorlog.

Twee jaren geleden sprak ik in mijn jaarlijkse boodschap over de vier vrijheden. De zegeningen en twee daarvan — de vrijheid van spreken en vrijheid van godsdienst — zijn een noodzakelijk onderdeel van het voortbestaan van dit land en wij hopen, dat deze zegeningen in alle mensen overal geschonken zullen worden. De mensen thuis en de mensen aan het front — de mannen en de vrouwen — vragen zich af hoe het staat met de derde vrijheid: de vrijheid van gebrek.

(Vervolg op pagina 4)

Ontwikkeling & Ontspanning voor de militairen.

Een speciale commissie voor het Gebiedsdeel Aruba.

Over de nieuwe Dienst van Ontwikkeling en Ontspanning (verder afgekort door O. & O.), die met ingang van dit jaar in het Staatsdeel Curaçao is ingesteld, legde Schout bij Nacht Carel J. Baron van Asbeck Woensdagmiddag op een persconferentie het een en ander uit. Behalve de Vader der Kranten met Zijn Kroost waren hierbij aanwezig Luitenant ter Zee 1e klasse Hugo Corsten en Luitenant ter Zee 2e klasse J. de Goederen.

Aan de persmensen werd uitgelegd, dat Kapitein Huug Corsten, die Chef-Personeel is, rechtstreeks de leiding zal hebben van de nieuwe Dienst. Luitenant De Goederen (aan allen bekend, die vóór de oorlog iets met de K.N.S.M. te maken hadden), zal met de dagelijkse leiding belast zijn.

De Algemeen Militair Commandant legde uit, dat het doel, hetwelk de dienst zich stelt, is, om naast de bevordering van een goede onderlinge verstandhouding en het aankweken van een corpsgeest aan de militairen de nodige ontwikkeling en ontspanning te bieden door middel van:

a) het opwekken tot de oprichting van clubs op sport-, muziek- en toneelgebied; b) het beschikbaar stellen van gezelschapsspelen, verzorging van gezellige entourage in cantines en verblijven; c) het beschikbaar stellen van ontspannings- en vaklitteratuur; d) het geven van lessen en houden van lezingen; e) het organiseren van tochten, ontspanningsavonden e.d. in samenwerking met organisaties, die op dit gebied reeds werkzaam zijn.

De dienst is ingesteld ten behoeve van het personeel van zee- en landmacht in het Staatsdeel Curaçao. Nauwe samenwerking zal gezocht worden met plaatselijke organisaties, die reeds op het hier bedoelde terrein werzaam zijn. Ook zal O. & O. medewerking verlenen om die organisaties zoveel mogelijk ter zijde te staan.

De Dienst van O. & O. kan het best worden aangeduid als het centrale punt, dat voor en ten behoeve van de schepen en militaire inrichtingen optreedt.

Aan boord van elk schip en in iedere militaire inrichting is een O. & O. contact-officier aangesteld, die zich met **eventuele verlangens niet tot de plaatselijke organisaties wendt, doch uitsluitend tot de Dienst van O. & O.** Wanneer het wensen betreft, die door een der plaatselijke organisaties kunnen worden uitgevoerd, zal de Dienst van O. & O. met die organisaties de zaak verder afhandelen. Ook met de Gouvernementspersdienst is contact gezocht en verkregen.

Het voorlopige, hiervorengenoemde werkprogram zal, om met succes te kunnen worden uitgevoerd, de medewerking vereisen van verenigingen zowel als van particulieren.

Medewerkers worden gezocht voor het houden van voordrachten over actuele — en historische — of wetenschappelijke onderwerpen; particulieren, die deskundige leiding kunnen en willen geven aan de door militairen te vormen clubs op sport-, muziek- toneelgebied; veel belangstelling bestaat er voor het leren van vreemde talen zoals Engels en Spaans, waarvoor de medewerking nodig is van enige leraren.

Nadere inlichtingen zullen desgewenst gaarne verstrekt worden door de Dienst van O. & O. gevestigd in een der localen van de Gezondheidsdienst, Fort Amsterdam 5.

Kapitein Corsten, die in Nederlands Oost Indië de organisatie van een gelijksoortige dienst van nabij heeft meegemaakt en het initiatief tot de oprichting van de Curaçaose dienst heeft genomen, vertelde het een en ander van de plannen, die bestaan.

Uiteraard zullen vooral gebouwen of grote localen nodig zijn, waar ontspanning den manschappen kan worden geboden. Men is bezig de voelhoorns uit te steken en Luitenant De Goederen heeft reeds contact gemaakt met verschillende instellingen.

De Algemeen Militair Commandant, die voornamelijk antwoord gaf op vragen van de verslaggevers, deelde mede, dat geld natuurlijk de eerste vereiste is geweest. Hiermede is men reeds wat geholpen door het Departement van Marine, het Ministerie van Koloniën en het Gouvernement van Curaçao. Toen Luitenant-Admiraal Johannes Th. Fürstner Curaçao onlangs bezocht, schonk hij voor de Marine een bedrag van ƒ 25.000. Minister Dr. Hubertus J. van Mook deed hetzelfde namens Koloniën en in de Begroting 1943 zal door het Gouvernement, dat hoofdzakelijk de zorg voor de Schutters draagt, een gelijk bedrag worden uitgetrokken. Alzo wordt reeds ƒ 75.000 verkregen, waarmede begonnen kan worden. De Algemeen Militair Commandant legt er evenwel de nadruk op, dat elke hulp van het publiek niet teveel zal zijn en ten zeerste gewaardeerd zal worden.

Ook deelt de A.M.C. mede, dat de Dienst is bedoeld voor Aruba, Bonaire en Curaçao en een speciale Commissie de belangen van het „Gebiedsdeel Aruba" (aldus de A.M.C.) zal behartigen.

Luitenant De Goederen, die in antwoord op een vraag er voorts op wijst, dat in het geheel geen scheiding zal worden gemaakt tussen landmacht, zeemacht of welke andere tak van dienst dan ook, stelt zich in zijn nieuw Bureau in het Fort Amsterdam steeds ter beschikking van de Pers.

Verduistering blijft.

Aangezien over de nieuwe Dienst van O. & O. geen vragen meer te stellen zijn wordt door den Vader der Kranten de gelegenheid te baat genomen om aan den Algemeen Militair Commandant te vragen of deze misschien nog iets te zeggen heeft over de verduistering, aangezien de persmensen hiervoor wel erg geïnteresseerd zullen zijn. In antwoord hierop deelt de A.M.C. mede, dat na lang wikken en wegen besloten is de verduistering in haar huidige phase te handhaven hoe vervelend dit ook zij.

De A.M.C. wijst erop, dat het gevaar van duikboten nog steeds blijft bestaan en een verslapping in de verduisteringsmaatregelen zo goed mogelijk moet worden tegengegaan. In verband hiermede, zo deelt hij mede, zullen de Noordamerikanen in het vervolg **in eigen gelederen** strenger optreden.

De A.M.C. geeft gelegenheid aan de vertegenwoordigers van de Pers om hun mening te kennen te geven over een en ander, waarvan goed gebruik wordt gemaakt.

Enkele andere quaesties, de voeding en behandeling der militairen betreffende, worden opgeworpen en besproken, waarbij blijkt, dat deze de aandacht van de Militaire Overheid hebben.

Curaçao.

DANKTELEGRAM VOOR DEN GOUVERNEUR.

In antwoord op diens telegram heeft de Heer Minister van Koloniën den Landvoogd geseind: „Wil mijn oprechte dank aanvaarden en overbrengen voor Uw betuiging van deelneming met overlijden Minister Soejono.
(wg.) Hubertus van Mook".

DR. VAN MOOK SPREEKT OVER WEST INDIË MET PRESIDENT ROOSEVELT.

Doctor Hubertus J. van Mook heeft met Ambassadeur Dr. Alexander Loudon een bespreking gehad met President Roosevelt. Hij heeft met dezen zijn recente reis naar Curaçao en Suriname besproken.

Dr. Van Mook heeft lof geuit over de goede en vriendschappelijke wijze, waarop Nederlanders en Noordamerikanen er samenwerken tegen den vijand. Toen President Roosevelt vroeg of Curaçao en Suriname economische bijstand van de Verenigde Staten behoefden, antwoordde Dr. Van Mook: „Dat is nu allemaal geregeld."

DR. N. A. C. SLOTEMAKER DE BRUINE.

De Directeur van het Nederlandse Inlichtingen Bureau te New York, Doctor Nicolaas A. C. Slotemaker de Bruïne, is gisteren uit Suriname, waar hij vele besprekingen heeft gevoerd met Gouverneur Kielstra en andere autoritïten, hier teruggekeerd. Gisteren is Dr. Slotemaker de Bruïne door de Staten van Curaçao in de afdelingen ontvangen, waar hij uiteenzettingen heeft gegeven over het werk van het Inlichtingenbueau en vele vragen heeft beantwoord. Deze besprekingen duurden ongeveer twee uur.

Daarna is Dr. Slotemaker de gast geweest van de Stoep-redactie ten huize van Dr. Christiaan J. H. Engels. Vandaag heeft Dr. Slotemaker met Mr. Eduard M. Elias het noenmaal gebruikt bij Zijne Excellentie den Gouverneur en enige besprekingen gevoerd gevoerd o.a. met Ingenieur Carel Willemse. Morgenochtend vertrekt Dr. Slotemaker de Bruïne naar de Verenigde Staten.

LICHTINGKLASSEN 1917 en 1918 OPGEROEPEN.

Naar ons werd medegedeeld, is men begonnen met de oproeping der schutterplichtigen van de jaarklassen 1917 en 1918. De inlijving zal plaats hebben in begin Mei 1943. Verder vernemen wij nog, dat in het najaar 1943 nog de oproeping verwacht kan worden van de lichting 1924.

NIEUWE EMPLOYEES BIJ DE C.P.I.M.

Bij de C.P.I.M. is men overgegaan tot het benoemen van enige nieuwe employees, waaronder Curaçaoënaars, Surinamers en Nederlanders uit Europa. Samen ongeveer 100 in getal.

BOOTWERKERS VERGADEREN.

Vanmorgen had in Theater Brion een vergadering plaats van een 300 bootwerkers ter bespreking hunner sociale noden. De vergadering werd gehouden onder leiding van de R.K. Volksbond. Een rapport der bijeenkomst is opgemaakt, hetwelk naar Zijne Excellentie den Gouverneur zal worden gezonden.

BURGERWACHT CURAÇAO.

Bewakingsdienst.

Op Zondag 10 Januari 1943 is er voor de groepen II en V van alle wachten (voor groepindeling zie wachtrooster) schieten met scherp op Hato. Bovendien komt de specialistengroep waartoe alle wachtcommandanten en alarmpostcommandanten behoren schieten met revolver en tommygeweren.

Daartoe moet die morgen om 8.30 uur verzameld worden in de kazerne Habaai. Geen geweer mede brengen. Een eventueel niet doorgaan van bovenstaande oefening zal Zaterdagavond 9 Januari '43 via de radio bekend gemaakt worden.

GEVRAAGD.

Gevraagd wordt iemand, die in staat is tegen betaling ergens even een naam op te schilderen. Schabloon en verf liggen klaar. Aanmelden bij de Redactie.

WISSELING KERST- EN NIEUWJAARSTELEGRAMMEN.

Bij gelegenheid van Kerst- en Nieuwjaarsfeest seinde de Gouverneur aan Hare Majesteit de Koningin:

Bij nadering Kerstfeest en komst Nieuwjaar moge ik Uwer Majesteit namens Staatsdeel Curaçao eerbiedigste wensen aanbieden voor Hoogstderzelve en geheel het Koninklijk Huis met de betuiging van trouw en voortdurend medeleven met Uwer Majesteits Rijk en Regering.

Kasteel Gouverneur Curaçao.

Hare Majesteit antwoordde:

Mijn hartelijke dank mede aan de bevolking van het gehele Gebiedsdeel voor uw ook namens haar aangeboden heilbede moge het komende jaar de vervulling brengen van de geuite wensen waarmede ik van harte instem.

Wilhelmina.

Bij gelegenheid van Kerst- en Nieuwjaarsfeest seinde de Gouverneur aan Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana:

Ik moge Uwer Koninklijke Hoogheid beste wensen voor een gelukkig Kerstfeest aanbieden de hoop uitsprekende dat het nieuwe jaar geluk en zegen brenge voor Uwe Koninklijke Hoogheid en de Koninklijke Familie.

Kasteel Gouverneur Curaçao.

Hare Koninklijke Hoogheid antwoordde:

Uw vriendelijke telegram zeer gewaardeerd en hartelijk beantwoord met beste wensen voor u en allen in Staatsdeel Curaçao voor het komende jaar.

Juliana.

Bij gelegenheid van Kerst- en Nieuwjaarsfeest seinde de Gouverneur aan Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard der Nederlanden:

Ik moge Uwer Koninklijke Hoogheid mijn beste wensen aanbieden voor een gelukkig Kerstfeest en de hoop uitspreken dat het nieuwe jaar Uwer Koninklijke Hoogheid veel geluk en zegen brenge.

Kasteel Gouverneur Curaçao.

Zijne Koninklijke Hoogheid antwoordde:

Hartelijk dank voor aangeboden goede wensen voor het nieuwe jaar welke ik Uwer Excellentie wederkerig toewens.

Bernhard Prins der Nederlanden.

PING-PONG-AVOND IN HET R.K. ZEEMANSHUIS.

Morgenavond om 20 uur is er in het R.K. Zeemanshuis voor de mannen van de Marine en Koopvaardij werderom een ping-pong-avond gearrangeerd. Weder zijn er prachtige prijzen door het bestuur beschikbaar gesteld.

BUITENLAND.

GROTE CONCENTRATIE VAN JAPANSE SCHEPEN BIJ RABAUL.

Australische Regeringskringen zeiden, dat luchtverkenningen boven de grote Japanse basis Rabaul hebben onthuld, dat de concentratie van Japanse schepen in die basis is toegenomen sinds Dinsdag jl. toen een Australische Regeringszegsman er het eerst gewag van maakte. De vliegers, die waren teruggekeerd van hun missies boven Rabaul, zeiden dat het aantal oorlogsschepen, die de vaartuigen, welke in de basis zijn samengebracht moeten beschermen, zelfs groter is, dan de strijdmachten, die door de Japanners werden bijeengebracht voor de eerste tegenaanval op de Oostelijke Salomonseilanden, die in bezit waren van de Noordamerikaanse troepen. (Melbourne, (AP) 7.1).

NOREN IN DUITSE DIENST.

Noorse bronnen zeiden, dat 545 personen van de Noorse arbeidsdienst deze week naar Noord-Finland zijn vertrokken teneinde daar in de buurt van het Enare-meer hout te hakken. Het hout is bestemd voor Noorwegen, dat er grote behoefte aan heeft. Het vertrek zou op 4 Januari moeten plaats hebben doch werd uitgesteld als gevolg van het protest van de houthakkers, toen zij vernamen, dat het Finse kamp, waar zij zouden worden te werk gesteld, onder Duits toezicht staat. Een en ander deed in hen de twijfel ontstaan, of zij wel alleen maar burgerlijke arbeid zouden doen (Stockholm, (AP) 7.1).

DE MOORDENAAR VAN ADMIRAAL DARLAN.

Het Britse nieuwsagentschap verstrekte een bericht van de Duitse radio, die beweerde het van Vichy te hebben vernomen, dat de moordenaar van Admiraal Jean L.X.F. Darlan was: Bornier de la Chapelle, student en zoon van een journalist. Later verstrekte ook Vichy de naam van den moordenaar met bijvoeging, dat hij een aanhanger was van Generaal De Gaulle. (Londen, (AP) 7.1).

HET ONTSLAG VAN TUGWELL IN HET U.S.A.-HUIS INGEDIEND.

Senator Vandenberg, republikeins afgevaardigde van de Staat Michigan, diende een ontwerp in ter beëindiging van Gouverneur Tugwells bestuursperiode met dien verstande, dat aan de senaat de bevoegdheid zal worden verleend zijn herbenoeming als Gouverneur van Puerto Rico af te wijzen. In de memorie, die het ontwerp vergezelde, verklaarde Senator Vandenberg, dat „ het congres zonder verder uitstel moet uitmaken of een verandering in het gouverneurschap al dan niet een noodzakelijk punt is wegens de ernstige omstandigheden", die op dat eiland heersen. Krachtens de bestaande wet, dient de Gouverneur naar goedvinden van den President. Het wetsvoorstel van Senator Vandenberg wil de onmiddelijke beëindiging der benoeming en daarna de vaststelling van een twee-jarige bestuursperiode. Vandenberg zeide, dat „indien Tugwell door de senaat wordt afgezet — hetgeen duidelijk valt onder de bevoegdheden van het Congres — de President hem weder indien hij zulks wil, kan benoemen. Intussen kan de senaat de gehele zaak onderzoeken en ophelderen voor hij opnieuw als gouverneur geïnstalleerd wordt. Aldus kan de gehele verwikkeling tot een doeltreffende oplossing worden gebracht." (Washington, (AP) 7.1).

162 DIPLOMATEN IN VATICAANSTAD.

Sedert de vertegenwoordigers van de Zuidamerikaanse landen, die de betrekkingen met Italië hebben verbroken, zich in Vaticaanstad hebben gevestigd, beloopt het aantal leden van het Corps diplomatique in de pauselijke staat thans 162 personen, inclusief 17 gezinnen.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Het Britse Ministerie van Luchtvaart zeide: „In de afgelopen nacht vielen vliegtuigen van het Bommenwerperscommando objecten in het Rührgebied aan. Geen onzer vliegtuigen wordt vermist".

— **Rome:** Stefani maakte bekend, dat de Italiaanse lijnschepen „Vulcania" en „Saturnia" met Italiaanse gerepatrieerden uit Oost-Afrika in een Italiaanse haven zijn aangekomen.

— **Caïro:** Het oorlogscommuniqué van Caïro deelt mede, dat er gisteren niets te vermelden was van de landstrijdkrachten. In de ochtend vielen Geallieerde vliegtuigen vijandelijke transportvoertuigen aan, die zich in Westelijke richting voortbewogen langs de kustweg op 65 kilometer ten Oosten van Tripoli. Tunis en Sousse werden gebombardeerd in de nacht van 6 op 7. Gisteren vielen zware bommenwerpers de haven van Palermo aan waar talrijke voltreffers werden geplaatst op de havenwerken. Gevechtsbommenwerpers vielen de zwavelfabrieken te Licata aan aan de Zuidkust van Sicilië en veroorzaakten hevige ontploffingen. Ook het vliegveld op het eiland Lampedusa werd aangevallen.

— **Londen:** De radio van Algiers deelde mede, dat enkele nieuwe ontwikkelingen elk ogenblik in Tripolitanië kunnen worden verwacht, aangezien het weer daar opheldert.

— **Port au Prince (Haïti):** Om de ontwikkeling van de handelsactiviteiten te helpen heeft de Regering een luchtpostdienst ingesteld tussen de belangrijke steden van het land.

— **Londen:** Officieel wordt medegedeeld, dat Generaal Giraud „in principe" ingestemd heeft om De Gaulle op Frans grondgebied te ontmoeten, doch heeft voorgesteld om de bijeenkomst uit te stellen tot eind Januari „om verschillende redenen".

— **New Delhi:** William Philips, de persoonlijke Gezant van President Roosevelt naar Brits Indië en de vroegere Noordamerikaanse Ambassadeur in Rome, bereikte New Delhi per vliegtuig uit Karatsji. Hij werd ogenblikkelijk gebracht naar het Paleis van den Onderkoning.

— **Rome:** Rome deelt mede, dat viermotorige Noordamerikaanse bommenwerpers gisteren Palermo aanvielen. Schade werd veroorzaakt in het middengedeelte van de stad. De verliezen onder de burgerbevolking bedragen tot nu toe 46 doden en 272 gewonden.

— **New York: De Britse radio zeide in een uitzending, welke te New York werd opgevangen, dat volgens Duitse bekendmaking de gefortificeerde stad Rzhev aan de bovenloop van de Wolga op 210 kilometer ten Noord-Westen van Moskou, „ontruimd is als voorzorgsmaatregel".**

Het Hoofd van het Distributie Bureau.

maakt ingevolge het Besluit van den 1sten October 1942 (P.B. 1942 No. 189) bekend dat gedurende de week van 9 Januari t/m 15 Januari 1943 per persoon ten hoogste de navolgende hoeveelheden van Distributie-goederen mogen worden gekocht.

De vastgestelde prijzen zijn daarnaast vermeld.

	Hoeveelheid	Prijs
Maismeel	4 cana	f. 0.23 per cana
Surinaamsche Rijst of	2 kg	f. 0.20 per ½ kg.
Amerikaansche Rijst	2 kg	f. 0.32 per ½ kg.

54

(Vervolg van pagina 2)

In volle ernst verlangen zij, als zij hebben afgemonsterd en wanneer de oorlogsproductie zal zijn omgezet in de vredes-economie, dat zij het recht op arbeid zullen hebben: voor zichzelf en voor alle lichamelijk geschikte mannen en vrouwen in Amerika, die willen werken. Zij verlangen de gelegenheid om hun boerderijen en hun winkels te leiden en om behoorlijke lonen te verdienen. Zij willen de risico's lopen, die kleven aan ons systeem van vrije ondernemingen. Zij wensen geen Amerika, dat zal lijden aan ondervoeding of slechte woningtoestanden of werkloosheid. Zij wensen geen rijk, kort tijdperk van zwendel en welvaart, dat voor hen zal eindigen met het verkopen van appels op de hoeken der straten, gelijk het geval was na het instorten van de welvaartsperiode in 1929.

Als gij spreekt met onze jonge mannen en vrouwen, dan vindt gij, dat zij wensen te werken voor zichzelven en hun gezin. Zij zijn van mening, dat zij het recht hebben om te werken en zij weten, dat na de vorige oorlog hun ouders dat recht niet verkregen. Als gij met onze jonge mannen en vrouwen spreekt, dan zult gij vinden, dat met de werkgelegenheid zij de verzekering wensen tegen het kwaad van alle grote economische risico's — een verzekering, die zich van de wieg tot het graf zal uitstrekken. Deze grote Regering kan en moet zorgen voor deze verzekering. Men heeft mij gezegd, dat dit geen tijd is om te spreken van een beter Amerika na de oorlog. Men heeft mij gezegd, dat het een ernstige vergissing van mij is. Ik ben het hiermede niet eens. De zekerheid van den individuelen burger of het gezin mag geen onderwerp worden van de nationale schuld van het land.

Ik zeg dit nu tot het 78e Congres, omdat het volkomen mogelijk is, dat de vrijheid van gebrek — het recht op werk en het recht op verzekering tegen de wisselvalligheden van het leven — zeer groot zal opdoemen als de taak van Amerika in de komende twee jaren. Ik vertrouw, dat het niet zal worden beschouwd als een twistpunt, maar als een taak voor ons allen om te bestuderen en uit te werken met voortdurende inachtneming voor het bereiken van het doel met eerlijkheid voor allen en onrechtvaardigheid voor niemand.

In deze oorlog moeten wij niet alleen voor onze ogen houden de kwade dingen waartegen wij vechten, doch ook de goede dingen waarvoor wij vechten.

Wij vechten om een groot verleden te behouden; en wij vechten om een grotere toekomst te verkrijgen. Laat ons niet vergeten, dat economische stabiliteit voor de rest van de wereld evenzeer moet komen. Wij kunnen Amerika niet maken tot een eiland in de militaire of economische betekenis.

Het Hitlerisme kan gelijk elke andere vorm van misdaad of ziekte voortspruiten uit het kwade zaad van economisch zowel als militair feudalisme.

De overwinning in deze oorlog is het eerste en grootste doel, dat voor ons ligt. De overwinning in de vrede is het volgende. Dat betekent het streven naar een grotere veiligheid voor de mensen hier en over de gehele wereld; en tenslotte het streven naar de vormen der vrijheid — de vrijheid van vrees.

Het is van weinig belang voor ons om te praten over de noodzakelijke menselijke vereisten van veiligheid, indien wij het risico lopen van een nieuwe wereldoorlog over tien, twintig of vijftig jaar. Dat is een gewone gezonde redenering. Oorlogen groeien in omvang in dood en vernieling en in de onvermijdelijkheid, dat zij alle volken omvatten in omgekeerde evenredigheid met de omvang van de wereld als resultaat van de verovering van de lucht.

Ik huiver als ik eraan denk wat zal geschieden met de mensheid — waaronder ook wij — indien deze oorlog zou eindigen in een niet afdoende vrede en een nieuwe oorlog zou uitbreken wanneer de zuigelingen van thans zijn opgegroeid tot de gevechtsleeftijd. Elke normale Amerikaan bidt ervoor, dat hij, noch zijn zonen, noch zijn kleinzonen zullen worden gedwongen dit droevige tijdperk te beleven. Ongetwijfeld denken weinig Amerikanen er zelfs nu aan, dat dit land deze oorlog op zijn gemak kan beëindigen en dan terugklimmen naar de Amerikaanse opening en de opening achter zich sluiten. Doch wij hebben geleerd, dat wij ons nooit zo diep kunnen ingraven, dat wij er veilig zouden zijn.

Wilson leerde, dat, indien wij geen toezicht zouden houden op de roofdieren van deze wereld, zij zich zullen vermenigvuldigen en in kracht toenemen en dan zullen zij ons nogmaals binnen een kort tijdsverloop naar de keel vliegen.

De meeste Amerikanen beseffen beter dan ooit tevoren, dat het moderne oorlogsmateriaal in handen van de agressor-landen in een minimum van tijd gevaar kan veroorzaken voor ons eigen nationaal bestaan of dat van elk ander land, of eiland of werelddeel. Het is voor ons duidelijk, dat, indien Duitsland en Italië en Japan — of een van hen — aan het eind van deze oorlog bewapend blijft of kans krijgt zich opnieuw te bewapenen zij wederom en ontegenzeggelijk hun eerzuchtige loopbaan van wereldverovering zullen hervatten. Zij moeten worden ontwapend en ontwapend blijven en zij moeten afstand doen van de leerstelling en het onderwijzen van de leerstelling, welke zoveel lijden aan de wereld heeft gebracht.

Na Wereldoorlog I poogden wij een formule te vinden voor een blijvende vrede, gebaseerd op een schitterend idealisme. Wij faalden. Door ons falen hebben wij geleerd, dat wij in deze phase van de menselijke ontwikkeling niet alleen met goede bedoelingen de vrede kunnen bewaren. Vandaag zijn de Verenigde Landen de machtigste militaire coalitie der geschiedenis. Zij vertegenwoordigen de overweldigende meerderheid der bevolking van de wereld. Zij zijn verbonden in een plechtige overeenkomst, dat zij zelven geen handelingen van agressie of verovering zullen uitvoeren tegen enige nabuur van hen. De Verenigde Landen kunnen en moeten vereend blijven voor het behoud van de vrede, door elke poging van herbewapening te voorkomen in Duitsland, in Japan, in Italië of in enig ander land, dat tracht het tiende gebod — Gij zult niet begeren — te overtreden.

Er zijn cynici en sceptici, die zeggen, dat het niet kan gedaan worden.

Het Amerikaanse volk en alle vredelievende volken van deze aarde eisen thans, dat het gedaan worde. En de wil van deze volken zal geschieden. De leerstelling van de asmogendheden is gebaseerd op de diepe verachting van het menselijke ras.

Indien wij, bij het vormen van onze toekomstige politiek geleid worden door dezelfde cynische verachting dan zouden wij toegeven aan de leerstelling van onze vijanden en zou onze overwinning omslaan in een nederlaag. De geschilquaestie van deze oorlog is een grondgeschil tussen hen, die geloven in het mensdom en hen, die dat niet doen; het oude geschilpunt tussen hen, die hun geloof in de mensheid stellen en hen, die hun geloof stellen in dictators en tyrannen. Er zijn altijd personen geweest, die niet geloofden in de mensen, die poogden hun voorwaartse beweging in de geschiedenis te stremmen, om hen terug te dringen in lijden en zwijgzaamheid.

De mensen hebben thans hun macht samengespannen. Zij gaan voort in hun macht — en geen geweld, geen combinatie van krachten, geen bedrog, misleiding of geweldpleging kan hen thans tot staan brengen. Zij zien voor zich de hoop der wereld: een betamelijk, veilig, vredig leven voor alle mensen overal.

Ik voorspel niet wanneer deze oorlog zal eindigen. Maar ik geloof, dat dit jaar 1943 aan de Verenigde Landen een zeer grote voortgang zal geven over de wegen, die leiden naar Berlijn en Rome en Tokio. Ik zeg het u binnen het rijk der mogelijkheid, dat dit 78e Congres het historische voorrecht mogen hebben, te helpen om de wereld te redden van een toekomstige vrees. Daarom, laat ons — allen van ons — onze inspanning verdubbelen. Een ontzaggelijke, kostbare, langdurige taak van vrede en ook van oorlog, ligt vóór ons. Maar bij het aanschouwen van die taak weten wij, dat de staat van deze natie goed is; het hart van deze natie is gezond; de geest van deze natie is sterk; het geloof van deze natie is eeuwig."

Enkele biezonderheden.

President Roosevelt sprak kalm gedurende zijn gehele redevoering, hoewel enigszins vlug. Slechts af en toe verhief hij zijn stem om nadruk te leggen op bepaalde punten. Het Congres verzamelde zich in de vergaderzaal van het Huis een half uur voordat de President arriveerde. De leden van de Senaat liepen in een dubbele rij langs het middenpad. Dan in een enkele rij, kwam het diplomatieke corps binnen. Vervolgens kwam het cabinet. Eindelijk maakte de deurbewaarder van het Huis bekend: „De President der Verenigde Staten". Elkeen stond op. Gejuich was vermengd met tumult en handgeklap. Intussen liep Roosevelt naar het spreekgestoelte aan de arm van zijn militairen helper Generaal Majoor Edwin Watson. Roosevelt wachtte even voordat hij met zijn rede begon. De Commandanten van de Noordamerikaanse strijdkrachten waren gezeten voor den President. De diplomaten van de Verenigde Landen, waaronder die der Latijns Amerikaanse landen en die van andere neutrale landen, zaten tezamen. Het capitool was omringd door leden van de geheime dienst en van het leger. Deze hadden een hecht cordon gelegd. Niemand kon het gebouw binnentreden zonder een speciale pas of een identiteits-bewijs. De rede van den President werd ontvangen met algemene instemming van Democraten zowel als van Republikeinen. Zelfs zulk een hardnekkige tegenstander van Roosevelts politiek als de Afgevaardigde Fish van New York (Republikein) vond het een „zeer mooie rede" (Washington, (AP) 7.1).

WERELDNIEUWS.

VRIJE FRANSEN BEZETTEN OUM EL ARANEB.

Het communiqué van Generaal Leclerqs Hoofdkwartier luidt:

„Na hevige lucht- en grondaanvallen, die drie dagen lang geduurd hebben, heeft de afdeling onder bevel van Kolonel Ingold de sleutelpost Oum el Araneb veroverd. Deze plaats was hecht in handen van de Duitsers. Onze troepen maakten verschillende honderden gevangenen waaronder enige officieren. Onder de veroverde buit bevinden zich onder andere tien kanonnen en een groot aantal machine-geweren".

De Strijdende Fransen maakten bekend, dat Kolonel Ingold commandant is van één der colonnes, die opereren onder het bevel van Generaal Leclerq. De zoon van den Kolonel was vlieger bij de luchtmacht der Strijdende Fransen en werd onlangs gedood in actieve dienst. De veroverde plaats Oum El Araneb ligt op ongeveer 8 kilometer ten Oosten van Murzuk.

Voor de verovering ervan waren de Strijdende Fransen in Noordelijke richting opgerukt op ongeveer 1600 kilometer van hun basis nabij het Chad-meer (Londen, (AP) 7.1).

JEBEL EZZAG WEDER IN DUITS BEZIT.

Het communiqué van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika luidt:

„De vijandelijke tegenaanvallen, die gisteren werden ondernomen, verdreven onze troepen van de toppen van Jebel Ezzag alsmede van een Noordelijker gelegen heuvel, welke wij op 5 Januari hadden veroverd. Onze troepen trokken zich terug naar hun oorspronkelijke stellingen. Gedurende de dag onderhielden onze gevechtsvliegtuigen hun verkenningsvluchten boven dit gebied, terwijl gevechtsbommenwerpers de vijandelijke kanonnen aanvielen, welke onze troepen bestookten. Bij deze operaties schoten Spitfires drie vijandelijke machines neer. In het Zuidelijke gebied hebben onze bommenwerpers objecten aangevallen te Kairouan, waardoor de vijand zijn vooruitgeschoven troepen van voorraden voorziet. Men zag treffers op spoorwegen. Een militaire kamp werd tweemaal aangevallen. Van onze vliegtuigen worden er twee vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 7.1).

VON ARNIM, BEVELHEBBER DER DUITSE TROEPEN IN TUNIS.

Het wekelijkse Duitse filmjournaal toonde de ontvangst door den Bey van Tunis van den Duitsen tankdeskundige Kolonel - Generaal Von Arnim. Hierdoor wordt te kennen gegeven, dat deze generaal de As-troepen in Tunis aanvoert, aldus meldt de „Dagens Nyheter" uit Berlijn (Stockholm, (AP) 7.1).

DE VERVOLGING DER KATHOLIEKE KERK DOOR DE NAZIES.

„The United States National Catholic Welfare Conference" te Washington heeft een in handig formaat boekje uitgegeven, dat de als steeds welwillende Consul van het Verenigd Koninkrijk te Willemstad ons ter inzage toestuurde. Het boekje is getiteld: **The Nazi War against the Catholic Church** en behandelt de voortdurende strijd der Nazies tegen de Katholieke Kerk en haar belijders in Duitsland en in de nu door de Nazies bezette landen. De vervolging der Katholieken begon reeds toen 9 dagen na het Paasfeest 1923 Hitler te München predikte het Evangelie van de haat als de grote stuwkracht om de vrijheid voor een volk te erlangen. En van dat tijdstip af heeft Hitler de Katholieke Kerk, waar hij kon, vervolgd. Openlijk verklaarde hij herhaaldelijk plechtig, dat hij niets te maken had met degenen, die de Katholieke Kerk vervolgden. Integendeel hij zou het catholicisme beschermen en op 20 Juli 1933 tekende Franz von Papen namens Hitler een concordaat, dat eveneens namens wijlen Pius XI ondertekend werd door Zijne Eminentie Eugenio Cardinaal Pacelli, den tegenwoordigen Pius XII. Hitler, die de incarnatie schijnt te zijn van de leugen, stoorde zich niet aan deze plechtige overeenkomst. Een golf van vervolging brak los in Duitsland. Men zorgde er echter voor geen bloedige martelaren te maken. Eerst werd de Kerk bespottelijk gemaakt en toen begon men met de gemene schandaalprocessen tegen Katholieke Priesters en Religieuzen.

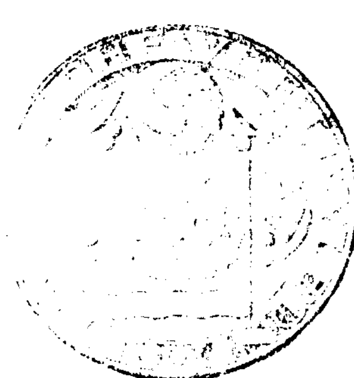
Op 14 Maart 1937 gaf Paus Pius XI Zijn beroemde Encycliek uit „Mit Brennender Sorge", waarin de verschrikkelijke toestand der Katholieke Kerk in Duitsland scherp werd uiteengezet. Op de vooravond van Kerstmis 1937 zeide Zijne Heiligheid Paus Pius XI in Zijn boodschap aan het College der Cardinalen:

„Neen, bij de Genade Gods hebben wij het oprechte woord niet verloren. Wij wensen de dingen bij hun juiste naam te noemen. In Duitsland is inderdaad een godsdienstige vervolging. Gedurende enige tijd zijn er mensen geweest, die zeiden en trachten ook anderen het te doen geloven dat er geen vervolging is, maar Wij weten dat er wel een is — en dat er zelfs een zeer ernstige vervolging is. Inderdaad, zelden is er een vervolging geweest, die zo zwaar, zo verschrikkelijk, zo smartelijk en zo droevig in haar gevolgen was."

In het kort zet het boekje alles uiteen wat nodig is om de vervolging in volle omvang te begrijpen. In aparte hoofdstukjes wordt uiteengezet hoe de Nazies ogenblikkelijk na de veroveringen in Europa met de vervolging begonnen. Het verschrikkelijk lijden van het bij uitstek Katholieke Poolse volk is een der meest wrede geschiedenissen der wereldhistorie. Wij zien het lijden der Katholieken in Tsjechoslowakije, Joegoslavië, Frankrijk, België, Luxemburg enz. **Ook aan de vervolging der Nederlandse Katholieken is een apart hoofdstuk gewijd.** De feiten zijn ons allen bekend, doch het is goed ze ons steeds weder voor ogen te halen, opdat onze geest niet genoeg met afschuw vervuld kan zijn van de mensonterende schanddaden der Nazies.

Aandacht wordt besteed aan de strijd der Duitse Bisschoppen tegen de kerkvervolgers. Volledig gepubliceerd wordt het document, waarin Alfred Rosenberg in 31 punten het program van de staatsgodsdienst van het nieuwe Duitsland uiteenzet. Dit godslasterlijke document geeft een onstellend inzicht in de Nazie-ideeën. Hitlers „Mein Kampf" wordt daar als de voornaamste richtlijn voor het leven aangenomen. Tot slot van het boekje worden verschillende uitspraken aangehaald van den huidigen Paus Pius XII, waarin Hij het Nazisme fel veroordeelt.

In het kort maar overzichtelijk krijgt men dus in dit uitstekende boekje een kijk op de gruwzame vervolging, waaraan in deze barre tijd de Katholieke Kerk is blootgesteld. Het is te hopen, dat dit boekje een zeer ruime verspreiding vinde, opdat de waarheid over deze vervolging ook hen bereike, die ziende blind en horende doof zijn.

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zondag 3 Januari 1943.

Handicapwedstrijd J	Atlanta 1 — Kwiek	6—3
Handicapwedstrijd K	Jong Curaçao 1 — P.S.V.	5—0
Handicapwedstrijd M	Scherpenheuvel 1 — Willemstad	0—3

HANDICAP-VOETBALWEDSTRIJDEN TER GELEGENHEID VAN DE AS. HEUGLIJKE GEBEURTENIS IN ONS KONINKLIJK HUIS. SCHEMA DER TE SPELEN WEDSTRIJDEN.

Datum	2e Ronde	Terrein
Vr. 8 Jan. 1943: Asiento 1	— Voorwaarts Win. L H. Leers.	Asiento-terrein

Datum	3e Ronde	Terrein
Za. 9 Jan. 1943: Jong Holland 1	— Jong Curaçao 1 Win. O Jessurun	Mundo Nobo
Zo. 10 Jan. 1943: Atlanta 1	— Willemstad Win. N Koeiman	W'stad-terrein

Datum	4e Ronde	Terrein
Zo. 10 Jan. 1943: O	— L Win. P Brakke.	Mundo Nobo

Finale

???????? N	— P	????????

ATTENTIE: Alle wedstrijden beginnen om 16 uur precies.

HET BESTUUR.

Kerkberichten.

Week van 10 Januari t/m 16 Januari.
In de ritus der Dominicanen:

Zo.: Feest van de H. Familie.

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.

Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:

6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
9.— Plechtige Hoogmis ter viering van het feest van Driekoningen.
17.— Lof.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: 's morgens na **H. Mis,** op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai

Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170, spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:

6.— H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.— Lof.

Weekdagen:

5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Iedere avond om 18 uur Rozenhoedje.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:

5.30 H. Mis.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Plechtige Feestmis bij gelegenheid van het Patroonsfeest der Parochie (P.)
17.15 Aanbiddingslof voor de mannen.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Wo.: 19.— Plechtig Openingslof van het Triduum ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum der parochie, Predicatie door Pastoor Constantius Gallé O.P.
Do.: 5.— Gezongen H. Mis ter ere van den Heiligen Geest.
19.— Plechtig Lof met predicatie door Pastoor Petrus D. Elie O.P.
Vr.: 5.— Gezongen H. Mis voor de levende en overleden Priesters, die in de parochie gearbeid hebben.
19. Plechtig Lof met predicatie door Pastoor Pius Paanakker O.P.
Za.: 5.— Gezongen Requiemmis voor de overleden parochianen.
De gehele dag Biechthoren tot 20.30 uur.
Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag de genele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.

Pastoor P. Elie O.P., tel. 1967, spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:

5.30 H. Mis (P.)
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (N. en Eng.)
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 en 7— H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Za.: 7.— Gezongen H. Mis.
Biechten: elke dag na 11. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwhe.
Pastoor A. C. de Valk O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 9 uur

Zondag:

5.30 H. Mis
8.30 Hoogmis
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: elke dag na H. Mis. **Za.** van 16 tot 18 uur.
Bovendien iedere dag na de H. Mis bij, om 7 uur.

H. THERESIA-KERK, Wishi.
Pastoor H. Penninx O.P., geen telef., spreekuur 7 — 8.15 uur beh. Zondag.

Zondag:

6.— H. Mis (P); 8.30 Hoogmis;
17.— Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.).
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GEST.

Zo.: 7.— H. Mis; 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof
Do.: 17.15 — 18.15 Aanbidding voor de vrede (N).

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIE, Oranjestad — Aruba.

Pastoor Th. Bartel O.P., tel. 34; spreekuren: alle weekdagen van 7.15— 8.15 uur, alsmede om 10 uur en om 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag.

6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
17.30 Lof.
Iedere avond om 17.30 uur **Rozenhoedje** voor de vrede.

P. of N. achter een functie wil zeggen, dat preek of gebeden, resp. in de Papiamentse of Nederlandse taal gehouden worden.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Vr., 8 Jan:

Telegram Afdeling: Hr. Carrière, tel. 553, Hotel kamer 29.
Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 56.
Scheepvaart Afdeling: Hr. v/l Harst, tel. 701, Emmastad 104.
Dok Afdeling: Hr. v. Hasselt, tel. 468 en Hr. J. Prins, tel 330.

Comtié „Nederland": Uit het onlangs gekozen Algemeen Bestuur van 15 leden, waarvan de namen reeds eerder zijn bekend gemaakt, is het volgende dagelijks Bestuur benoemd: L. W. Korthals, Voorzitter; F. J. Mans, Vice-Voorzitter; W. J. Stok, Secretaris; W. G. Richel, Penningmeester; W. J. H. van Wees, Redacteur Orgaan.

SOCIËTEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Nassi Goreng. Morgen: Bruinen bonen garni.

Agenda:

Vr. 8 Jan. 19.30 uur Comp. bilj. „A" kl.
Za. 9 Jan. 20.15 uur Laatste opvoering van „Toontje heeft een paard gekend" (introductie toegestaan).
Di. 12 Jan. 19.30 uur Comp. bilj. „B" kl. 20.15 uur Wekelijkse Bridge-avond.
Wo. 13 Jan. 19.30 uur Comp. bilj. „hoofdkl."
Do. 14 Jan. 7.30 uur Comp. bilj. „C" kl.